

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

ÎN PRIMEJDIE DE FOC

O femeie creștină în vârstă avea parohia sa, împrăștiată pe o suprafață mare. un nepot drag, care era într-o călătorie în Pentru aceasta folosea un cal puternic. îndepărtata Spanie.

Ea nu numai că se gândea la el cu Else, care se poate traversa, de obicei, cu o dragoste devotată, ci îl însoțea zilnic și pasul. în rugăciunile ei.

Într-o noapte, bunica și mama dintr-un râuleț altădată blând, devenise un celui care era departe, care locuiau torent uriaș.

Împreună și dormeau în aceeași cameră, s-au trezit în același timp și fiecare dintre ele pentru că îl chema datoria.

s-a simțit îndemnată să se roage în tăcere El a călărit până la locul cel mai puțin adânc pe care îl cunoștea, dar, vai,

pentru tânăra. Când fiica a observat că și mama puhoiul l-a târât la vale și pe el și pe cal. ei era trează, i-a zis :

„Nu știi cum vine aceasta, dar avea capul deasupra apei, iar Muthmann s-sunt foarte neliniștită în privința lui Ernst a scufundat până la umăr în puhoi. Atunci a al nostru, m-am trezit dintr-odată și simt strigat ca Petru odinioară : nevoia să mă rog pentru el.”

„Și eu mă simt la fel ca tine”, a Doamne Isuse, ajută-mă !” Și iată, calul recunoscut îndată bunica. În cele din urmă și-a adunat ultimele puteri, a făcut un salt au adormit amândouă.

Cam pe la ora nouă dimineața a pe pământ. Preotul era salvat. venit o telegramă din Spania, care conținea Ceasul lui, la care s-a uitat mai vestea că Ernst, noaptea, exact în timpul târziu, acasă, s-a oprit în apă la ore 954 ; și când cele două femei se rugau, a fost într-o iată că soția lui l-a asigurat că exact în acel primejdie de moarte, din cauza unui timp, mânăta de o mare îngrijorare în ceea incendiu, dar că prin bunătatea lui ce-l privea, a îngenuncheat și s-a rugat lui Dumnezeu a fost păzit în mod minunat. Dumnezeu serios și fierbinte pentru el.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘIȚA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

ÎN PRIMEJDIE DE APĂ

Preotul silezian Muthmann era într-o călătorie, pentru a vizita bolnavii din Pentru aceasta folosea un cal puternic.

La întoarcere a ajuns la micul râu

Acum, pe timpul topirii zăpezilor,

Dar preotul trebuia să-l treacă,

El a călărit până la locul cel mai puțin adânc pe care îl cunoștea, dar, vai,

Puternicul animal abia dacă mai

„Doamne Isuse, ajută-mă ! Ah,

„Și eu mă simt la fel ca tine”, a Doamne Isuse, ajută-mă !” Și iată, calul recunoscut îndată bunica. În cele din urmă și-a adunat ultimele puteri, a făcut un salt au adormit amândouă.

Cam pe la ora nouă dimineața a pe pământ. Preotul era salvat.

venit o telegramă din Spania, care conținea Ceasul lui, la care s-a uitat mai vestea că Ernst, noaptea, exact în timpul târziu, acasă, s-a oprit în apă la ore 954 ; și când cele două femei se rugau, a fost într-o iată că soția lui l-a asigurat că exact în acel primejdie de moarte, din cauza unui timp, mânăta de o mare îngrijorare în ceea incendiu, dar că prin bunătatea lui ce-l privea, a îngenuncheat și s-a rugat lui Dumnezeu a fost păzit în mod minunat. Dumnezeu serios și fierbinte pentru el.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ANUL XI, NR. 506 20 IULIE 2025

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

• Aceasta îmi este de ajuns ! (II)

• Lumini peste veacuri (II)

• Cum pot fi mântuit ?

• În primejdie de foc

• În primejdie de apă

„După cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie înălțat și Fiul Omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. [IOAN 3 : 14 – 15]

Editorial. Aceasta îmi este de ajuns ! (I) „După cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie înălțat și Fiul Omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3 : 14 – 15)

În timpul ultimelor două nopți am găsit doar puțin timp pentru somn și pentru că eram complet epuizat, în a treia noapte am adormit adânc.

Pe la miezul nopții a venit îngrijitorul să mă cheme la un rănit, care era foarte grav. La început m-am gândit că poate problema se lasă amânată până dimineața.

Dar îngrijitorul credea că până dimineața omul ar putea fi deja mort. De aceea am plecat imediat la locul acela și l-am găsit pe rănitul grav care dorea să mă vadă.

Fața pe care am văzut-o la lumânarea care pâlpâia, n-o voi uita niciodată. L-am întrebat ce aş putea face pentru el. El a răspuns : „O, ajutați-mă în necazul morții mele !”

I-am spus că l-aș duce cu plăcere pe brațele mele în Împărăția lui Dumnezeu, dacă un om ar putea face lucrul acesta și am început să-i propovăduiesc vestea bună despre Hristos.

Dar el a dat din cap și a spus : „Isus nu mă poate salva. Eu am fost un păcătos în toate zilele vieții mele.”

Gândurile mele s-au deplasat atunci la cei mai apropiați și rudele sale din patria îndepărtată și mă gândeam cum bătrâna sa mamă din depărtare vrea să se roage tocmai acum pentru fiul ei.

I-am pus muribundului în față o făgăduință după alta, m-am rugat cu el, dar părea că nu putea găsi mângâiere în nimic din ce i-am spus.

Atunci am deschis la capitolul 3 din *Evanghelia după Ioan* și i-am citit acel text, cum Nicodim a venit noaptea la Isus.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Ochii bolnavului priveau ațintiți drept spre mine în timp ce citeam și părea că vrea să înghită fiecare cuvânt pe care-l citeam. Când am ajuns la locul :

„După cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie înălțat și Fiul Omului, pentru ca **oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”, atunci m-a rugat să mă opresc.

„Scrie aceasta acolo ?” a întrebat. „Da”, i-am răspuns.

„N-am știut că scrie așa ceva în Biblie ; vă rog, mai citiți o dată !”

Bolnavul s-a sculat pe marginea patului și a împreunat mâinile și în timp ce citeam textul a doua oară, a exclamat :

„Ce frumos ! Vă rog, citiți încă o dată !”

I-am citit pentru a treia oară textul rar, cuvânt cu cuvânt.

Când am terminat, am văzut că ochii bolnavului erau închiși și că expresia plină de grijă făcuse loc unui surâs pașnic.

Buzele lui s-au mișcat și când m-am aplecat peste el ca să aud ce spunea, am auzit cuvintele :

„După cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie înălțat și Fiul Omului, pentru ca **oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**.”

A mai deschis o dată ochii și a spus :

„Aceasta îmi este de ajuns. Nu mai trebuie să-mi citiți nimic.”

În dimineața următoare, devreme, am mers să văd de el, dar patul era gol.

Îngrijitorul mi-a povestit că bărbatul tânăr murise în pace.

După vizita mea a stat culcat liniștit și câteodată spunea pentru sine cuvintele :

„**Pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”.

Ce l-a ajutat pe acest om muribund să ajungă la pace ?

Două lucruri : a fost profund conștient că în toate zilele vieții lui fusese un păcătos, absolut nevrednic de har.

Conștiința lui l-a convins că vina uriașă a păcatelor lui trebuie să-l ducă în prăpastia pierzării veșnice. De aceea suspina după mântuire.

Și apoi celălalt lucru : El a apucat prin credință cuvântul harului, care promite viața veșnică tuturor celor care cred în Isus cel înălțat pe cruce.

„Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în EL.” (II Corinteni 5 : 21)

Păcătosule, vinovat înaintea lui Dumnezeu, împovărat de blestem, biet om cu conștiința suspinând, ascultă : aici este mântuire veșnică, deplină. Aici scrie : „**Pentru ca oricine crede în El**”.

Ascultă : **Toți !** Nu ajunge acesta ? Nu spune : „*Eu sunt prea rău*” ; nu spune : „*Vina mea este prea mare*”, nu spune :

„*Inima mea este prea rece*” sau „*Nu pot s-o înțeleg*”. Nu, **tu trebuie să ajungi la pace ! ...**

O, cuvânt fericit : „**Pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”.

Nu este acesta destul har pentru oricine, ca să apuce viața veșnică ?

Apuc-o ! Crede-o ! Și meditează la celălalt cuvânt :

„**Cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare ?**” (Evrei 2 : 3, textual).

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I V I Georg von Viebahn, BERLIN I 1900 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 11

ADONIRAM JUDSON

Apostolul Burmei

Dar în mijlocul acestor vești de bucurie, o veste l-a îndurerat din nou.

Misionarul George Boardman, ce lucra cu poporul karen, în timp ce era într-o călătorie misionară prin junglă, a murit, iar soția lui, Sara, a rămas văduvă la 28 ani, cu un copilăș de trei ani.

Spre sfârșitul anului 1831, Judson s-a dus să viziteze lucrarea din Moulmein. S-a bucurat de ceea ce a găsit.

Erau 176 credincioși botezați la Moulmein și 76 botezați la Tavoy.

Karenii convertiți au fost îndrumați să părăsească viața nomadă în junglă, să se așeze în sate și să-și clădească o casă de rugăciune.

Bucurându-se de așa rezultate, el și-a dedicat tot timpul terminării și revizuirii traducerii Bibliei.

El era om foarte exigent și voia ca orice lucru, chiar și traducerea să fie perfectă.

Pentru o traducere bună, el considera că e necesară o viață întreagă de muncă intensă.

Își dădea seama că, dacă nu termină el lucrarea, nu era un alt bărbat în Burma care să știe limbile ebraică și greacă.

De aceea, din zori până noaptea târziu, era concentrat în traducere. Lucrarea mergea înainte.

Sara Boardman, după moartea soțului, a fost chemată să se reîntoarcă în America să-și crească copilul, dar n-a vrut.

Ea învățase limba karenă și cu copilășul de mână străbătea dealurile și văile junglei să vestească pe Dumnezeul

care atât de mult a iubit lumea.

Umbla fără teamă pe cărările junglei și multe suflete au părăsit viața de păcătoșenie și s-au întors la Dumnezeu.

Era singura misionară pentru poporul karen.

Judson urmărea îndeaproape lucrarea ei. Nu se gândea atunci că mai târziu ea îi va deveni soție, ci i-a plăcut devotamentul ei pentru Domnul și dragostea ce o arăta poporului karen. Astfel fusese și Ana, soția lui.

Așa se face că, după trei ani de la moartea lui Boardman, pe data de 10 aprilie 1834, Judson s-a căsătorit cu Sara.

Împreună s-au mutat la Moulmein, într-o casuță cu două camere și o bucătărie aparte. Ei au avut 8 copii.

După 23 ani, traducerea Bibliei a fost terminată și corectată, dar și sănătatea l-a lăsat.

Pe lângă durerea de ochi și dezinterie de care suferea mereu, acum avea o durere acută în gât și vorbea ca din butoi ... [\(Continuarea va fi în numărul viitor\)](#)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„**Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !**”

[Continuare pe pagina 4]